

[Stegger Nielsen.]

Landbrugsskoler, over de 620 000 Kr. Der maa altsaa ved særlig Bevilling have været skaffet ekstra Beløb til dette Formaal. Og saa vil jeg gerne henvise den ærede radikale Ordfører til, at der er Forskel paa dengang og nu, der er Forskel i høj Grad paa Tiden, men der er ogsaa Forskel paa anden Maade. I 1925—26 var der 4 383 Ansøgere til disse Understøttelser, i 1930—31 var der 4 587, og naar vi op til 1935—36, er Antallet kommet helt op paa 5 785. Dette viser, at Behovet nu er meget stærkere, og det gør naturligvis, at der ogsaa er stærkere Bud efter Pengene til disse Formaal, end der var dengang. Det er en Selvfølge.

Det har ikke været min Hensigt at lægge Sagen agitatorisk op eller at give et Overbud eller noget i den Retning. Jeg betragter dette Lovforslag ud fra et helt sagligt Synspunkt, og jeg ser ikke saadan paa det, at Landboudommen skulde have Adgang paa samme Vilkaar, d. v. s. fuldt ud gratis Skoleophold, saaledes som det ydes gennem Loven om Arbejdsløshedsforsikring og Arbejdsanvisning. Det har aldrig været min Mening. Jeg hylder det Princip, at det er udmærket i Livets Forhold, at for at opnaa noget maa man ogsaa selv yde noget, det er et godt Princip, men Forskellen mellem det, man her maa yde selv, og det, som den anden Kategori faar, altsaa Differencen mellem Mulighederne, den er alt for stor i Øjeblikket mellem disse to Kategorier af Ungdom. Det er det, jeg har paa-peget, og jeg er enig med den højtærede Minister, naar han siger, at vi skal ind paa, ikke at den øvrige Ungdom faar det paa samme Maade, under samme Vilkaar, men at der ydes den noget mere. I øvrigt takker jeg, fordi Ministeren svarede imødekom-mende med Hensyn til de to Ændringer, jeg bebudede.

Og maa jeg saa kun til Slut sige, at mit Syn er dette, at Understøttelserne er for smaa. Folk har ikke Raad til at tage imod dem efter det Egetbidrag, enhver især maa yde. Dette forhindrer, at Beløbet bliver brugt i den Udstrækning, som det vilde være Tilfældet, om der var noget mere at byde paa. Det kan man være overbevist om, det fremgaar ogsaa klart af den Stigning, der har været i Ansøgenes Antal, nemlig fra 1925—26 til 1935—36 en Stigning paa 1 400 eller 32 pCt., medens den Forhøjelse med 100 000 Kr., som vi her i Dag diskuterer, kun repræsenterer en Stigning paa 16 pCt. Det synes jeg tilstrækkeligt viser, hvorledes Forholdet ligger, at Behovet, det

øgede Behov, hermed ikke er fuldt ud dækket.

S. Rasmussen: Vi fra vor Side havde jo ogsaa ønsket, at dette Beløb blev sat op, og det ønsker vi fremdeles. Hvis der derfor er Mulighed herfor gennem en Udvalgsbehandling, hilser vi det med Glæde.

Over for det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Thomsen) vil jeg gerne sige, at naar jeg talte om Prisstigningen, var det i Forhold til det foreliggende Forslag, og jeg har ikke forstaaet, at vi ogsaa i Dag skulde tale om Skatteforhold. I dette Forslag er der ikke Tale om, hvorledes man faar disse 100 000 Kr. mere; den Dag vi skal drøfte Skatteforholdene, kan vi jo ogsaa tale herom; jeg mener ikke, at Tidspunktet i Dag er det rette.

Fr. Kristiansen: Naar det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) vil hævde, at jeg er uberettiget til at tale om, at Venstre ikke tidligere har vist Initiativ, synes jeg, det er urigtigt. Det, det ærede Medlem nævnte, var en ubetydelig Del. Desuden bestred han ikke Undervisningsministerens Udredning af Forholdet fra 1926 til 1929: at man da skar Bevillingerne ned under det, som Loven indeholdt.

At de ansøgendes Antal er stigende, er rigtigt, men deri ligger ikke noget uomstødeligt Bevis for, at Trangen er steget tilsvarende. Jeg mener, at den øgede Støtte, der ydes gennem de foreliggende to Lovforslag, er en Overgangsform. Nu bliver det undersøgt i Ministeriet, nu kommer Bevillingerne derind og skal endeligt godkendes der, og saa er der Mulighed for at tage hele Spørgsmaalet op, som ogsaa Undervisningsministeren gav Udtryk for. Disse Lovforslag er saaledes et Skridt i den rigtige Retning, et Skridt paa Vejen fremad, og dersom Udviklingen fører med sig, at det er nødvendigt at gaa videre, vil dette Skridt sikkert blive efterfulgt af andre.

Johs. Clausen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i hans afsluttende Bemærkning: det er et Skridt i den rigtige Retning; kun forekommer det mig at være et overmaade lille Skridt.

Der er faldet Udtalelser fra forskellig Side, fra Undervisningsministeren og fra anden Side om, at da Venstre havde større Indflydelse, glemte det at interessere sig for denne Sag. Det forekommer mig ikke at være af stor Interesse i denne Diskussion at finde frem, hvad der er sket under Venstres Styre og under de Radikales Styre